USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobkyně: **FTV Prima, spol. s r. o.**, se sídlem Na Žertvách 24/132, Praha 8 - Libeň, proti žalované: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, proti rozhodnutí žalované ze dne 30. 6. 2009, č. j. hol/4358/09, sp. zn. 2008/974/HOL/FTV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 8. 12. 2009, č. j. 10 Ca 279/2009 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností domáhá zrušení shora označeného rozsudku Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), kterým bylo zrušeno její rozhodnutí ze dne 30. 6. 2009, č. j. hol/4358/09, sp. zn. 2008/974/HOL/FTV. Stěžovatelka v napadeném správním rozhodnutí uložila žalobkyni pokutu ve výši 50 000 Kč za správní delikt podle § 48 odst. 4 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, jehož se měla dopustit tím, že dne 19. 5. 2008, v 18.05 odvysílala reklamu „*poslouchejte každé pondělí a středu rádio Frekvence 1. Společný pořad Prima televize a rádia Frekvence 1. Ošklivka Katka – ráno v rádiu, večer v televizi*“ v rámci bloku vlastní upoutávky na pořad Ošklivka Katka; žalobkyně tedy nesplnila povinnost zajistit, aby reklamy a teleshopping byly rozeznatelné a u provozovatele televizního vysílání zřetelně zvukově, obrazově či obrazově-zvukově oddělené od ostatních částí programu.

Stěžovatelka je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byla účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí městského soudu vzešlo (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), tuto kasační stížnost podala včas. Stěžovatelka nicméně nesplnila jinou z podmínek řízení o kasační stížnosti stanovenou v § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení „*[s]těžovatel musí být zastoupen*

advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.“

Nedostatek podmínky řízení v podobě absence povinného právního zastoupení, resp. požadovaného vzdělání je nedostatkem odstranitelným. Podle ustanovení § 106 odst. 3 s. ř. s. platí, že v případě, že kasační stížnost nemá všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. O odstranění vad tímto způsobem se postará podle ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. předseda senátu krajského soudu, proti jehož rozhodnutí kasační stížnost směřuje.

Ze soudního spisu je patrné, že stěžovatelka si pro soudní řízení nezvolila zástupce, advokáta. Kasační stížnost podala stěžovatelka dne 20. 1. 2010 a kasační stížnost je podepsána předsedkyní stěžovatelky JUDr. K.; ke kasační stížnosti nebylo připojeno pověření pro některého ze zaměstnanců či členů stěžovatelky k jednání za ni či plná moc udělená advokátu pro toto řízení.

Městský soud stěžovatelku vyzval usnesením č. j. 10 Ca 279/2009 - 45 ze dne 23. 3. 2010 mj. aby ve lhůtě 1 měsíc doložila doklad o požadovaném vzdělání nezbytném pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelka byla též poučena o následcích nevyhovění výzvě. Na výzvu stěžovatelka nereagovala. Pouze doplnila důvody kasační stížnosti podáním doručeným dne 2. 4. 2010, které bylo též podepsáno předsedkyní stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud poté, co mu byla kasační stížnost předložena k rozhodnutí, zjistě, že stěžovatelka dosud nepředložila potřebný doklad o vzdělání ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., vyzval stěžovatelku znovu, aby potřebné skutečnosti doložila a poučil ji o následcích nevyhovění výzvy (srov. Informace o složení senátu ze dne 10. 2. 2011, č. j. 6 As 7/2011 - 67). I výzva Nejvyššího správního soudu zůstala bez reakce stěžovatelky.

Nejvyšší správní soud proto musí v této situaci uzavřít, že stěžovatelka není zastoupena advokátem, ani za ni nejedná její člen či zaměstnanec, který má vysokoškolské právnické vzdělání, které je vyžadováno pro výkon advokacie. Na tomto závěru nemůže ničeho změnit ani fakt, že předsedkyně stěžovatelky užívá titul JUDr. Zákon č. 86/1995 Sb., o advokacii, na nějž odkazuje § 105 odst. 2 s. ř. s., jednak v § 5 odst. 1 vyžaduje pro výkon advokacie vysokoškolské právnické vzdělání v oboru právo získané v magisterském studijním programu na vysoké škole v České republice, případně (za splnění dalších podmínek) v zahraničí, titul JUDr. tedy není pro splnění podmínek cit. zákonů rozhodný; jednak prosté uvádění jakéhokoliv titulu není pro soud důkazem, že určitá osoba je jeho oprávněným uživatelem.

Nejvyšší správní soud si je vědom, že v některých jiných řízení, která stěžovatelka před tímto soudem vede či vedla, buď udělovala plnou moc zvoleným zástupcům anebo pověřovala své zaměstnance jednáním za ni a dokládala požadované doklady o vzdělání; soud však nemůže z těchto skutečností pro posouzení přípustnosti nyní projednávané kasační stížnosti vycházet. Každý účastník soudního řízení musí dbát o svůj spor a plnit povinnosti plynoucí mu z procesních předpisů či výzev soudů; není-li tomu

tak, musí nést případné procesní následky. Striktní vyžadování splnění všech předpokladů pro přípustnost kasační stížnosti není projevem přepjatého formalismu, naopak je projevem rovného zacházení s účastníky řízení; stěžovatelka nemůže těžit procesní výhody ze skutečnosti, že je správním orgánem, u něhož se zaměstnávání osob s požadovanou kvalifikací předpokládá, či že vede před soudem více soudních řízení, oproti účastníkovi, kterého soud ze své úřední činnosti vůbec nezná (a nemůže tedy dovozovat jakékoliv závěry o jeho postavení či vzdělání).

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že stěžovatelka nesplnila podmínky přípustnosti kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), tuto vadu podání se ani přes výzvy soudů nepodařilo odstranit. Kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze tedy Nejvyšší správní soudu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu (zde kasační stížnosti) nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o něm.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. března 2011

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu